

neb rozluky jest a zda se tedy rozvod neb rozluka povoluje, sám řešiti a musí tedy nutně rozhodnutí o tom vyčkati a proto je žaloba o zrušení svatebních smluv předčasná. Žalobkyni se tímto stanoviskem křivda neděje, protože, i kdyby se předčasně podaná žaloba přijala, nemohlo by o ní býti jednáno, než až po pravoplatně povoleném rozvodu nebo rozluce, k tomu však soudní řízení není, by se provádělo do zásoby, po případě zbytečně.

Čís. 8230.

Pokud nejde o nadávky manželky manželi, nýbrž o pouhou byt' i nevybíravou charakteristiku manželova temperamentu.

Manžel nemůže požadovati na manželce, by ho následovala do cizího bytu, byt' i to byl byt jeho příbuzných.

(Rozh. ze dne 17. srpna 1928, Rv II 612/27.)

Manžel žaloval manželku o rozvod manželství od stolu a lože, protože mu manželka nadávala a nechtěla s ním sdíleti společné bydliště. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

I když žalovaná řekla několikráte žalobci, že je blázen (koler) a že nemá zdravý rozum, nemůže to býti uznáno za důvod rozvodu, an, jak nižší stolice zjistily, žalobce vinil žalovanou z poměrů s jinými muži, z nevěry, a dokonce prohlásil, že, když ji zabije, že se nebojí, že má vysvědčení, že je nervosní, při čemž sám jí nadával šmudel: nebylo to tedy nic jiného než případná charakteristika jeho temperamentu, třeba že trochu triviální, nevybíravou řečí vyjádřená. Ovšem nižší stolice nezjistily časovou posloupnost tohoto jeho odvolávání se na jeho nebezpečnou nervositu a oné její charakterisace, ale, i kdyby na krásně se byl své nervosity podle jeho vlastního výroku schopné až násilného zabití dovolával až po tom, kdy už ho byla charakterisovala jako blázna, člověka bez zdravého rozumu, nevadilo by to, protože lze bezpečně usuzovati, že jeho nervosita propukávala i před tím, než jí sám onen lapidární výraz dal, ježto právě byla v jeho temperamentu, na nějž tvrdil míti dokonce i vysvědčení. Také však mívá se účinkem jeho výklady o povinnosti manželky následovati ho do jeho bydliště, když, jak už nižší stolice zdůraznily, posud samostatný byt neopatřil, a nelze ji nutiti, by ho následovala do bytu cizího, byt' to i byl byt jeho matky a sestry, nehledíc k tomu, že, jak uvedeno, ji vinil z nedovoleného poměru k cizím mužům a hrozil jí nepřímo i brachiálním násilím (zabitím), jehož beztrestnost pokládal za zajištěnu svou nervositou.